

КІБИНЦІ — село Миргородського району Полтавської області. Кибин. сільс. раді підпорядк. с. Бієве. Знаходиться за 18 км від райцентру та за 3 км від залізнич. ст. Кибинці. Площа 8,6 км². Насел. 1332 особи (2001), переважно українці. Вперше згадується 1688 як власність миргород. протопопа Л. Филипповича. У 18 ст. село входило до 1-ї Миргород. сотні Миргород. полку. Від 1782 — у складі Лубен., згодом — Миргород. пов. (від 1802 — Полтав. губ.). За даними 1746, К. належали значковому товаришу миргород. полку Осипову. 1770 у селі 60 хат перебувало у власності бунчукового товариша М. Соханського, 8 — возного Хорол. сотні значкового товариша С. Вишневського, 62 — Миргород. сотен. отамана Г. та його братів Ф. і В. Омнових. 1788 у М. Соханського купив маєток нащадок гадяц. полковника С. Трощинського та племінник гетьмана І. Мазепи — Д. Трощинський (був міністром наділів і фінансів рос. уряду; жив у К. 1806-14 та 1817-29). У нього працював управителем батько М. Гоголя. Свого часу Трощинський сприяв влаштуванню майбут. письменника у Ніжин. гімназію вищих наук. Маєток Трощинського відіграв роль одного з осередків укр. культури, за що К. називали «малорос. Афіни». Тут діяли домаш. театр (у спектаклях брали участь батько і мати М. Гоголя), оркестр, була бібліотека (впорядкував І. Мартос), картинна галерея. У Трощинського гостювали письменник В. Капніст, письменник, дипломат, громад.

діяч І. та його сини І., С. і М. (увійшли в історію як декабристи) Муравйови-Апостоли, лікар М. Трохимовський, дипломат, філософ В. Томара, малорос. генерал-губернатор М. Рєпнін-Волконський, проф. фіз.-мат. наук Ніжин. гімназії К. Шапалінський, її дир. — проф. І. Орлай. 1787 у К. мешкало 742, 1859 — 1827, на поч. 20 ст. — бл. 3 тис. осіб. 1867 відкрито початк. нар. училище. На поч. 1860-х рр. садибу разом з економією та винокур. заводом придбав поміщик Шишкін, який згодом продав її Вульфурту. У 1900-х рр. у К. працювали 3 маслобійні, цегел. завод, 39 вітряків, винокур. завод (річне виробництво спирту в грош. еквіваленті складало бл. 10 тис. крб). 1901 тут прокладено залізницю. Під час воєн. дій 1918-20 влада неодноразово змінювалася. У цей час садиба Трощинського була розграбована та знищена. Жит. зазнали сталін. репресій, потерпали під час голодомору 1932-33. Від 14 вересня 1941 до 18 вересня 1943 — під нім.-фашист. окупацією. Нацисти розстріляли 15, вивезли на примус. роботи до Німеччини 242 особи. У К. є поклади нафти (нині її видобуток здійснює Нафтогазовидобувне упр. «Полтаванафтогаз»). Функціонують заг.-осв. школа, дитсадок; Будинок культури, б-ка; лікар. амбулаторія. Встановлено пам'ятник воїнам, які загинули під час 2-ї світової війни. Серед видат. уродженців — письменниця М. Проскурівна, її син поет, основоположник і теоретик укр. футуризму М. Семенко.

В. І. Сидоренко

Бібліографічний опис:

Кишинь / В. І. Сидоренко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-11878>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).